

[Forsvarsministeren]

ske ved en geografisk opdeling af det omhandlede område mellem de deltagende nationer. Skibschefen må derfor bemyndiges til at overvåge, standse, undersøge samt eventuelt afvise skibe, der overtræder resolution 661, med udgangspunkt i de retningslinier, som i dag er gældende for fiskeriinspektionen ved Grønland og Færøerne. I forbindelse med selvforvarer er skibschefen i henhold til gældende ordre pålagt at benytte den magt, herunder våbenanvendelse, der er nødvendig for at beskytte eget skib og besætning.

Jeg har endvidere bemærket hr. Hans Hækkerups ønske om, at de værnepligtige kun medtages på frivilligt grundlag, og kan oplyse, at jeg deler den opfattelse på grund af den helt særlige situation, men jeg vil gerne understrege, at korvetten som udgangspunkt vil blive udsendt med sin eksisterende og velfungerende og veluddannede besætning, men naturligvis vil der i nødvendigt omfang blive taget hensyn til særligt begrundede ønsker om fritagelse fra det faste personel.

Hr. Hans Hækkerup, hr. Bjørn Elmquist, hr. Kofod-Svendsen, hr. Per Stig Møller og andre ordførere har kommenteret tanken om, at Danmark forbereder muligheden for at udsende et hospitalsskib. Det er en tanke, som regeringen også deler, og jeg kan oplyse, at vi rent faktisk allerede for nogle dage siden har iværksat et udredningsarbejde, sådan at denne forberedelse var gjort. Men jeg vil samtidig føje til, at jeg ikke håber, at debatten om et hospitalsskib bliver noget centralt i forbindelse med denne beslutning, fordi selve tanken om at udsende et hospitalsskib, hvor tiltalende og rigtig den end kan være, i denne situation kan være et forkert signal til offentligheden, fordi det jo alene er i forbindelse med en tænkt krigssituation, at en sådan eventuelitet kunne være nødvendig. Og det, vi arbejder for og søger bred enighed om i dag, er jo netop at undgå, at det kommer dertil. Derfor beder jeg om, at de to begreber ikke blandes så meget sammen, at der måske opstår en forkert signalvirkning.

Men regeringen er parat til at fortsætte udredningsarbejdet om forskellige perspektiver i forbindelse med eventuelt at indrette et dansk hospitalsskib. Vi vil gerne lade det arbejde, vi allerede har gjort, følge op af yderligere udredninger vedrørende et bredere spektrum af humanitært beredskab også uden for den aktuelle

situation. For så vidt angår iværksættelse af en egentlig forberedelse af et hospitalsskib er jeg selvsagt indstillet på at bistå udvalget i dets arbejde med yderligere oplysninger, hvis udvalget måtte ønske det.

Endelig er der peget på, at Danmark i givet fald bør stille sig positivt over for en anmodning fra FN om at deltage i en eventuel senere fredsbevarende operation i området. Det er, som jeg ser det, i god overensstemmelse med traditionel dansk FN-politik, og derfor vil det ikke møde modstand fra regeringen.

Der har været rejst spørgsmål om at yde yderligere humanitær bistand til flygtningene fra Kuwait og Irak, og der har også været rejst andre spørgsmål, som klart ligger inden for det område, hvor udenrigsministeren har sin ressort.

Jeg vil derfor bede udenrigsministeren om at kommentere og tage sig af den del af debatten.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det har været et gennemgående træk i ordførernes indlæg, at man lægger overordentlig stor vægt på, at FN's rolle i den konflikt, vi står over for i Mellemøsten, bliver så central og så stærk som overhovedet muligt, og deri er regeringen enig.

Regeringen er også enig i, at det er et lyspunkt i den meget vanskelige og farlige situation, vi står i, at verdenssamfundet for første gang har mulighed for at komme til at spille en sådan rolle, bl.a. på grund af den enighed, der er blevet etableret imellem de faste repræsentanter i Sikkerhedsrådet. Når vi så skal træffe en afgørelse om, hvordan vi kan bidrage hertil, er det fremgået af debatten, at der er mange, der dér kommer ud i en meget vanskelig samvittighedskonflikt, og jeg vil indledningsvis sige, at der er grund til at nære dyb respekt for dem, der i sådanne overvejelser er nået frem til at tage et standpunkt. Jeg hæftede mig i den forbindelse ved en, synes jeg, meget central formulering i hr. Jørgen Estrups indlæg. Hr. Jørgen Estrup sagde: Man kan nu ikke sikre freden bare ved selv at være fredelig.

Det er også gået igen i debatten, at nogle er i tvivl om, hvorvidt FN-grundlaget er stærkt nok. Og når man læser resolution 665, må man erkende, at sprogbrugen naturligt nok er udtryk for et kompromis og derfor også er præget af kompromisformuleringer. Men det afgørende